

“Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik fáradtak vagytok, és terhek alatt görnyedtek: én felüdítlek titeket!” - A szentmisére való meghívás nem is lehetne megfelelőbb, mint Jézus szava. Nem azért jövünk-e ide, hogy mindent elhozzunk, ami bennünket foglalkoztat? Aggódunk amiatt, ami bennünket nyomaszt s megakadályozza a békénket. De köszönetet mondhatunk azokért a gyönyörű dolgokért, amik megtörténtek velünk, a jó dolgokért, amiket felismerhetünk az életünkben. S kívánságainkat és legmélyebb vágyainkat is.

Mindezekkel jó kezekben vagyunk az Istennel. Nyugodt és felüdítő ígéret.

ÉVKÖZI XIV. VASÁRNAP

† EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből

Én szelíd vagyok és alázatos szívű – mondja az Úr.

Abban az időben Jézus megszólalt, és ezt mondta:

Magasztallak téged, Atyám, ég és föld Ura, mert elrejtetted mindezt a bölcsek és okosak elől, és kinyilatkoztattad a kicsinyeknek! Igen, Atyám, így tetszett ez neked! Az én Atyám mindent átadott nekem, és nem ismeri a Fiút senki más, csak az Atya, s az Atyát sem ismeri

más, csak a Fiú, és akinek a Fiú ki akarja nyilatkoztatni.

Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik fáradtak vagytok, és terhek alatt görnyedtek: én felüdítelek titeket! Vegyétek magatokra igám, és tanuljatok tőlem, mert én szelíd vagyok és alázatos szívű – és nyugalmat talál lelketek. Mert az én igám édes, s az én terhem könnyű.

Ezek az evangélium igéi.

Az “iga”, a “teher”

A mai evangélium így kezdődik *“Abban az időben”*. De a kezdetek több mint egy időhatározó. Ez egy időmeghatározás, amely ettől a naptól érvényes: **az üdvösség ideje. Életünket, akárcsak az akkor emberek életét, Isten barátsága, az Ő iránti szeretete alakítja és határozza meg.** *“Isten szeretete kiáradt szívünkbe”*¹ -áll a Rómaiakhoz írt levélben. Ez megüti a fülünket, valahogy eltűzottnak tűnik. Úgy tűnik, hogy ez nem valóságos a mi életünkben.

---

¹ Róm 5,5

A h o g y a n
Korazinban,
Betszaidában és
Kafarnaumban

J é z u s n a k
u g y a n e z   a
tapasztalata volt
működése során.
Az evangélium-

sorozatot Jézus pechsorozata előzi meg. Korazinban, Betszaidában és Kafarnaumban is nyílt elutasítást tapasztalt. Nem hallgatták meg. És azok az emberek, akikhez a helyszínen szólt. A zsinagógáért felelős személyek, a helyi írástudók és farizeusok.

Jézus ezeket a pillanatok az Atyjával dolgozza fel. Tudta, hogy a jobb életet élőkkal nem értetheti meg magát. Az alacsonyabb osztályokban, az egyszerű emberek körében annál népszerűbb lett. Jézus dicséri az Atyát, hogy meglátogatja a kis hétköznapi embereket, akiket kicsinyeknek nevez. De nem “bölcsnek és okosnak”. Megmaradt bennük, hogy Jézus foglalkozott velük, életüket felüdítette, az életüket megkönnyítette, mindezt rejtetten és titkoltan.

A kérdés számunkra

Itt most ne foglalkozzunk Korazinnal, Betszaidávaé és Kafarnaummal, hanem a kérdés az az, hogy **hogyan fogadjuk el Jézus üzenetét.**

A “Jézus üzenete” formula olyan könnyen használható, de miről van szó? Hol találkozunk vele? Lehet, hogy segít nekünk ha felidézzük János evangéliumából az egyik eseményt, amikor Jézus egy szamáriai asszonyhoz fordul Jákob-kútjánál, s egy korty vizet kér tőle a déli melegben. Jézus kérése intenzív beszélgetéshez vezet, amelyben a nő szeme felnyílik az életre. Néhány dolog rosszul ment. Életében a férje meghalt és az élettársát is elveszítette. Az élete üresnek és megkérdőjelezhetőnek tűnt. Azután világossá tette a számára, hogy életéből források származhatnak, s amelyről azt gondolta, hogy kiszáradt és elapadt. Az élet kilátásai valahogy eltűntek. Hirtelen elfogadta magát mint nőt, azzal az élettörténettel, aki volt. Egy új dinamikát, új lendületet kapott. Találkozott a Messiás gyógyító erejével - mondja az asszony. Délben Jákob-kútjánál.

Az “iga”, a “teher”

Térjünk vissza a helyünkre és az életünkhöz. Azok, akik az evangéliumunkban kicsinyek, kiderül róluk, hogy életrevalók, értelmesek. A helyzet megváltozott. Felelősek az Isten előtt, Jézussal való találkozásuk

magabiztossá tették őket. Megbékéltek az életükkel. Életüket annak a meghívásnak a fényében látják, amikor szembesülnek Jézussal azok, akik gyógyulást kérnek tőle: *”Hited meggyógyított téged!”* **Az embernek az Istenbe vetett hite, azon a meggyőződésen alapuló hitet jelentette, hogy az “iga”, a “teher” arra készített bennünket, hogy vállaljuk az evangéliumot, az örömhírt. Ez megköveteli tőlünk, hogy növekedjünk és fejlődjünk az életben.**